

Jaakobuse kiri

Teos, mida nõutakse Jaakobuse kirjas, kes ütleb, et tal on usk (usk), on see töö, millega visadus lõpeb (Js 1: 4), see tähendab, et see jääb uskuma täiuslikku seadust, vabaduse seadust (Js 1: 25).

Jaakobuse kiri

Sissejuhatus

Jaakob Õiglane, tõenäoliselt üks Jeesuse vendadest (Mt 13:55; Markuse 6: 3), on selle kirja autor.

Vend Jaakobus pöördus ümber alles pärast Kristuse ülestõusmist (Johannese 7: 3–5; Ap 1:14; 1 Kor 15: 7; Gal 1:19), saades Jeruusalemma koguduse üheks juhiks ja ta on nimetatud üheks kiriku sambad (Gl 2: 9).

Jaakobuse kiri on dateeritud umbes 45 pKr. C., tublisti enne esimest Jeruusalemma kogudust, mis toimus umbes 50 p. C., mis teeb vanima Uue Testamendi kirja. Ajaloolase Flávio Josefo sõnul tapeti Tiago umbes 62 d. Ç.

Kirja adressaadid on hajutatud juudid, kes on ristiusku pöördunud (Js 1: 1), seega juutidele omane karm toon ja keel.

Selle kirja kirjutades püüdis Jaakobus vastanduda juudi õpetusele uskuda ühte jumalasse evangeeliumi õpetusega, milleks on usk Jeesusesse Kristusesse, sest on mõttetu öelda, et ta usub Jumalasse, kuid et ta ei allu Jumala käsule. Jumal, kes peab uskuma Kristusesse. Jaakobuse lähenemine tuletab meile meelde seda, mida Jeesus õpetas: “ÄRGE lase oma südames muretseda; sa usud Jumalasse, usud ka mind” (Johannese 14: 1),

näidates käsitletud teema asjakohasust sihtgrupi seisukohast: juudid pöördusid ristiusku.

Kuid arusaam Jaakobuse kirjast Levis kogu kristlikus maailmas, et ta kaitses päästmist tegudega, vastandudes paganate apostlile, kes kaitses päästmist usuga.

Jamesi lähenemisviisi vääriti mõistmine Pani Martin Lutherit jälestama seda kirja, nimetades seda “õlgede kirjaks”. Ta ei suutnud näha, et Jaakobuse õpetus ei erine apostel Pauluse õpetusest.

Jaakobuse kirja kokkuvõte

Jaakobuse kiri algab usus visaduse manitsemisega, kuna visaduses lõpetatakse usutöö (Js 1: 3-4). Kes talub katsumusi hääbumata, on õnnistatud, sest ta Saab Jumalalt elupärja, mis antakse neile, kes talle kuuletuvad (armastavad) (Js 1:12).

Jaakobus kasutab mõistet “usk” tähenduses “uskumine”, “uskumine”, “usaldamine”, erinevalt apostel Paulusest, kes kasutab seda mõistet nii “uskumise” kui ka “tõe” tähenduses ja seda viimast tähendust kasutatakse sellest palju rohkem.

Seejärel esitab Jaakobus evangeeliumi olemuse, milleks on tõesõna kaudu uus sünd (Js 1:18). Pärast seda, kui ta on kinnitanud, et sõnakuuleliku sulasena on vaja vastu võtta evangeeliumi sõna, mis on Jumala jõud päästmiseks (Jaakobuse 2: 21), soovib Jaakobus vestluskaaslasel täita evangeeliumis määratud, unustamata õpetust. Kristuse kohta (Jaakobuse 2: 21).

Jaakobus tuletab meelde, et igaüks, kes on tähelepanelik evangeeliumi tõe suhtes ja peab selles visadust, olles mitte unustatud kuulaja, teeb Jumala loodud tööd: usub Kristusesse (Jaakobuse 2:25).

Pidades silmas Jumala nõutavat tööd, demonstreerib Jaakob, et olla religioosne, ilma et see piiraks südamest tulekut, tähendab petta iseennast ja et inimese religioon osutub asjatuks (Jaakobuse 2: 26–27).

Taas kutsub Jaakobus oma vestluskaaslasid vendadeks ja seejärel kutsub neid üles mitte austama inimesi, kuna nad tunnistasid end Kristuse uskujateks (Js 2: 1). Kui keegi ütleb, et ta on usklik Issandasse Jeesusesse, peab ta käituma vastavalt sellele veendumusele: mitte austama inimesi päritolu, keele, hõimu, rahvuse jne pärast. (Jaak 2:12)

Tiago lähenemisviis muutub tõsise lähenemise kaudu uuesti: – „Minu vennad”, et küsida neilt, kas on kasulik öelda, et neil on usku, kui neil pole ühtegi tööd. Kas on võimalik uskumuse jaoks ilma teoste päästmata?

Mõistet töö kontekstis tuleb mõista antiikaja inimese seisukoha järgi, mis on käsule kuuletumise tulemus. Toonaste meeste jaoks andis peremehe käsk ja sulase kuulekus tööd.

Lähenemine muutub inimestelt päästele. Esiteks; Kellel on usku Kristusesse, ei saa austada. Teiseks: kes ütleb, et tal on usku, et Jumal on üks, kui ta ei tee Jumala poolt nõutud tööd, ei päästeta teda.

Küsimus pole mitte selles, kes väidab end uskvat Kristusesse, vaid keegi, kes väidab, et tal on usku, on usk ühte Jumalasse. Kellel on usku Kristusesse, see päästetakse, sest see on Jumala nõutav töö. Te ei saa päästa kedagi, kes väidab endas olevat usku Jumalasse, kuid kes ei usu Kristusesse, kuna ta pole töö tegija.

Töö, mida nõutakse nendelt, kes ütlevad, et neil on usku (usku), on see töö, millega visadus lõpeb (Js 1: 4), see tähendab jääda uskuma täiuslikku seadust, vabaduse seadust (Js 1:25)).

Kuna juutide seas usku pöördunud kristlased teadsid, et jumala

nõutav töö on uskuda Kristusesse, väites, et ei piisa ütlemast, et tal on usk, rõhutas Jaakobus, et on kahjutu uskuda Jumalasse ja mitte uskuda Kristusesse.

Peatüki lähenemisviis muutub uuesti, kui öeldakse: mu vennad (Js 3: 1). Juhis on suunatud neile, kes tahtsid olla peremehed, kuid selle ministrite õppuse jaoks on hädavajalik olla „täiuslik“. Kontekstis „täiuslik“ olemine ei tähenda tõesõna otsa komistamist (Js 3: 2) ja on seega võimeline keha (õpilasi) juhtima.

Pärast näiteid selle kohta, mida sõna suudab edendada, muudetakse taas lähenemist, et lahendada võimatus jätkata sama inimese erinevate sõnumitega, vastandades Jumala tundmist tarkusele ja inimlikule traditsioonile (Js 3:10–12) .

Lõpuks öeldakse, et juutide seast usku pöördunud kristlased ei tohiks üksteisest halvasti rääkida (Jaakobuse 4:11) ja kuju järgi (jõukad) viidata juutidele, kes tapsid Kristuse.

Kirja lõpetab see, et käsitletakse algteemat: visadus (Js 5:11), julgustades usklikke kannatustes kannatust kandma.

Peamised tõlgenduse väärarusaamad

1. mõista, et Tiago tegeleb selliste küsimustega nagu sotsiaalne õiglus, sissetulekute jaotamine, heategevusaktsioonid jne;
2. Kui arvestada ränka noomitust „rikastele“, kes koguvad kaupu, noomituseks neile, kellel oli materiaalne rikkus, ei tähele, et mõiste „rikas“ on juutide puhul kasutatav näitaja;
3. Mõistke, et Jaakobuse kiri on antagonistlik apostel Pauluse õpetusele, kes esitab pääste usus Kristusesse Jeesusesse. Tegelikult näitab Jaakobus, et Jumalasse uskumine pole see, mida Jumal päästmiseks nõuab, vaid

pigem uskumine, et Jeesus on Kristus, usutöö;

4. Mõistke, et nende inimeste autentimiseks, kellel on tõeline usk, on vaja häid tegusid. Kellel on Pühakirja järgi usku Kristusesse, sellel on tõeline usk, sest see on Jumala nõutav töö;
5. Segage head tööd viljaga, mille järgi puu tuvastatakse.